Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 22 (858) * joi 31 mai 1962 * 8 pagini, 30 bani

1 IUNIE

de AL. ANDRIȚOIU

E ziua lui, e ziua ta și-a mea,
E-o onomastică fermecătoare,
Pe care globul nostru-o va
purta,
Ca pe o floare roșie și mare.

Sunați trompete! Tobe,
răsunați!
Cravate roșii, fluturați fru-
moase!
Sînt anii de partid străluminați,
Și zilele sînt alb de luminoase!

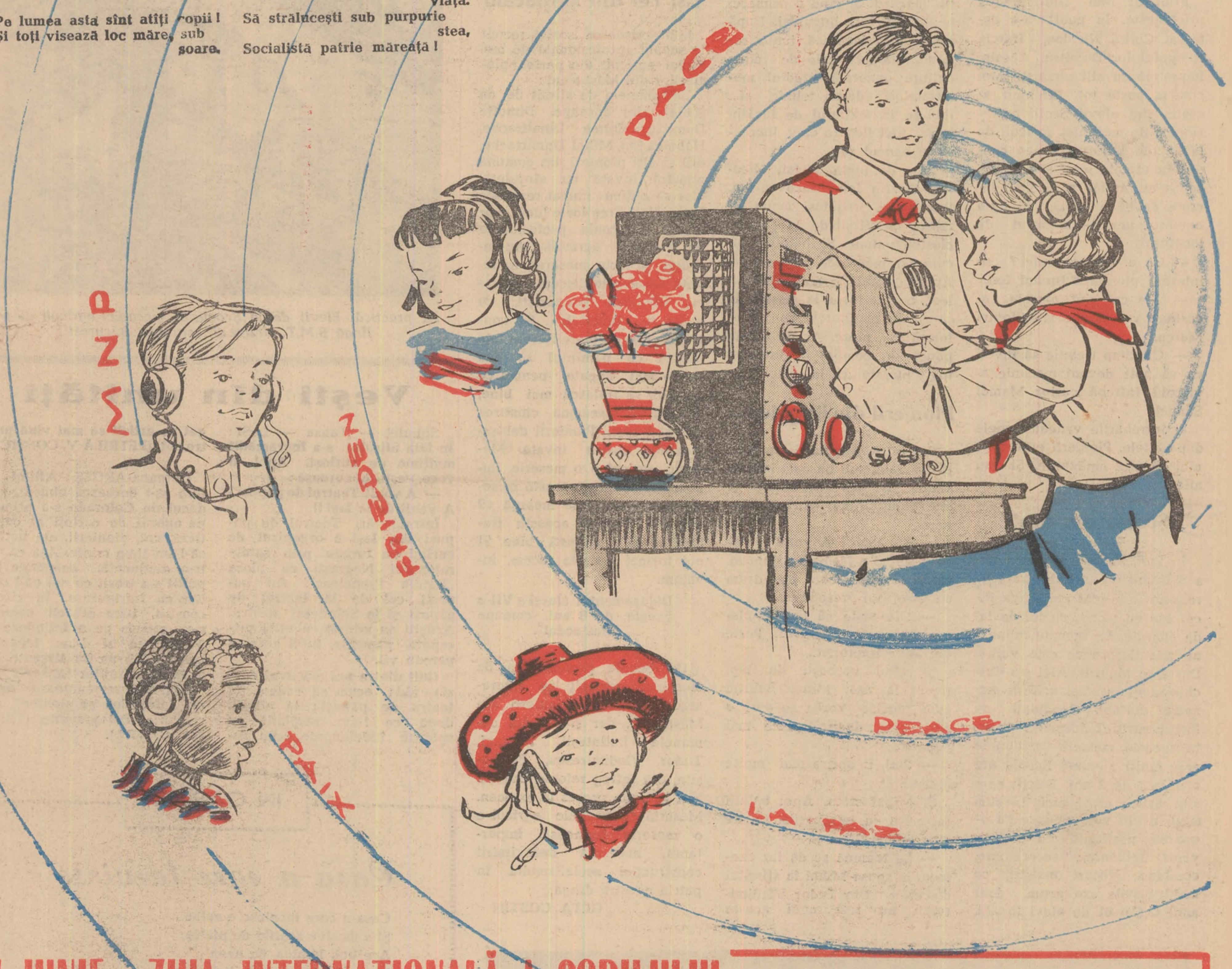
Azi inimile noastre se deschid,
Ca-n zorii zilei limpezi —
trandafirii,
Către partid, mereu către
partid,
Căci el e inginerul fericirii.

Pe lumea asta sînt atîți copii!
Și toți visează loc măre, sub
soare.
Unii au chinuri, alții bucurii!
Nu-i peste tot aceeași
sărbătoare.

Dar va veni o zi de preț pe
glob
O zi, cînd toți copiii omenirii,
Nemaivăzînd în preajmă nici
un rob
Vor mîngîia cămașa fericirii.

Cămașa fericirii e la noi,
La îndemîna tuturor în țară.
Partidul este forța vremii noi
El, ce dă țării noua primăvară.
. . . .

E ziua lui, e ziua mea și-a ta,
E-ndemnul viu la pace, la
viață.
Să strălucești sub purpurie
stea,
Socialistă patrie măreață!

1 IUNIE – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI

Puternic strălucește soarele acestei primăveri, și razele lui se întîlnesc cu bucuria de pe fețele voastre. Mîine e 1 IUNIE, **Ziua internațională a copilului.** Ca de obicei, se simte de pe acum atmosfera sărbătorii: părinții zăbovesc la raioanele pentru copii ale magazinelor, alegînd o mulțime de daruri, la școală se repetă poeziile și cîntecele pentru serbare. Deunăzi, la o adunare pionierească, un tovarăș ceferist în vîrstă spunea: „E minunat să fii astăzi copil în patria noastră. Întîi Iunie e, într-adevăr, o sărbătoare deosebită, dar oare există vreo zi în viața voastră care să nu fie o sărbătoare?" Cuvintele acestea sînt pline de adevăr: o dovedește faptul că numai în ultimii doi ani s-au construit 7.000 noi săli de clasă, că în acest an școlar numărul elevilor a crescut cu 475.000 comparativ cu anul școlar 1959-1960, o dovedesc manualele școlare primite gratuit de voi toți și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, taberele în care vă petreceți vara pionierească. Dar oare numai atît? Uriașele edificii industriale, construcțiile de locuințe, într-un cuvînt: tot ceea ce realizează oamenii muncii sub conducerea partidului sînt tot pentru voi, pentru viitorul vostru! Vouă vă revine, copii, măreața sarcină de a învăța și de a vă pregăti temeinic pentru ca atunci cînd veți fi mari, să preluați cu cinste de la părinții voștri această ștafetă a muncii eroice pentru fericirea poporului. Fiecare zi din viața voastră e o sărbătoare, pentru că partidul v-a pus la dispoziție totul pentru a vă însuși știința și cultura, pentru a trăi din ce în ce mai bine; fiecare zi din viața voastră e o sărbătoare pentru că reprezintă o treaptă către realizarea visurilor voastre; fiecare zi e o sărbătoare pentru că e luminată de soarele socialismului. În Uniunea Sovietică, în patria noastră și în celelalte țări unde sînt stăpîni cei ce muncesc, crește o tînără generație fericită, fără grija zilei de mîine. Cu totul alta este viața copiilor de muncitori și țărani din țările capitaliste și coloniale. Pentru ei, fiecare zi înseamnă muncă istovitoare în întreprinderile capitaliștilor; pentru ei, fiecare zi înseamnă goana după o bucată de pîine; pentru ei, fiecare zi este o nouă durere — durerea de a nu putea merge la școală, de a nu-și putea îndeplini nici o dorință. Cum pot ei învăța cînd taxele sînt enorme, cînd școlile sînt puține și neîncăpătoare și cînd muncitorii cîștigă atît de puțin încît copiii lor trebuie să-și caute singuri hrana de la o vîrstă fragedă? Oamenii muncii din aceste țări nu se împacă însă cu aceste lucruri; ei luptă necruțători împotriva exploatării crîncene la care sînt supuși, împotriva șomajului, împotriva imperialiștilor care sporesc fabricarea armelor, în timp ce salariile scad iar prețul alimentelor, al îmbrăcămintii, al medicamentelor etc. crește neîncetat. Zilnic, ziarele ne aduc vești despre greve puternice, mari demonstrații și alte manifestări ale luptei oamenilor muncii din țările capitaliste pentru o viață mai bună. Ei vor izbîndi cu siguranță în această luptă, și atunci soarele va fi la fel de strălucitor pentru toți copiii lumii!

Cu prilejul zilei de 1 Iunie, dragi cititori, vă felicităm și vă urăm fericire, sănătate și succes deplin în munca voastră pentru însușirea temeinică a cunoștințelor predate la școală, în pregătirea voastră de a deveni cetățeni demni ai patriei socialiste.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

Ei și-au ales meseria

În vizită la prieteni

Într-o după-amiază, chiar zilele trecute, pionierii detașamentului claselor a VII-a de la Școala de 8 ani din comuna Tg. Bujor, regiunea Galați au pornit în vizită la prieteni. Cine sînt prietenii? Veți afla îndată. Deocamdată trebuie să vă spun că pionierii s-au pregătit minuțios pentru această vizită. Mai întîi și-au scris... temele, au învățat bine — gazdele sînt pretențioase! — și-au luat cîte un caiet și un creion și... la drum!

Prietenii i-au întîmpinat... prietenește. În poarta i-a așteptat Culiță Nicolae, fratele colegului lor Dumitru. Acesta, împreună cu alți utemiști, i-au condus peste tot. Prietenii aceștia sînt elevii Școlii profesionale de mecanici agricoli de la ei, din Bujoru. Ei i-au condus în clasele mari și spațioase, le-au arătat planșele lucrate de ei și apoi... atracția numărul unu — atelierul de lăcătușărie!

— Ce e desenat aici? se interesă pionierul Brehoi Ion.

— Ale cui sînt piesele acestea? vru să știe și Milovici Marcu.

— Cît timp trebuie să înveți ca să poți deveni mecanic agricol? întrebă curios Mamoi Sandel.

Și întrebările veneau unele după altele. Pionierii erau dornici să afle amănunte. Și au aflat.

Școala din deal

În toamnă, spre curtea mare a Stațiunii de mașini și tractoare s-au îndreptat camioane încărcate cu bănci, cu fel de fel de aparate. La început, nimeni nu știa despre ce este vorba. Dar s-au lămurit. Aici s-a deschis *Școala profesională de mecanici agricoli*. Candidați au fost, pentru că dornici să învețe această meserie minunată erau mulți pionieri. Școala are o durată de 3 ani. Băieții care sînt astăzi elevi aici, la sfîrșitul școlii vor conduce pe ogoarele nesfîrșite ale colectivelor tractoare, secerătoare, combine. Viitori maiștri, ce mai! Școala are acum doar anul I. Cei 81 de elevi învață, fac practică în atelier și... dau roată tractoarelor. Tovarășii Chelu Antim, directorul stațiunii, Jigman Aristide, activist de partid, Lichiardopol Sava, șeful atelierului, Popa Mircea, tractorist fruntaș — cu toții le povestesc pionierilor aspecte din munca interesantă și plină de răspundere a mecanicilor agricoli. „Datoria voastră este să învățați", le-au spuș ei. Și baieții învață.

„Bine! Ca la carte"

Aprecierea e dată de tovarășul maistru. Și cînd o primesc, elevii sînt tare bucuroși. După orele de matematică, limba romînă, urmează cele de agricultură generală, studiul materialelor, desen tehnic și... Iată-ne în atelierul de lăcătușărie. Aici fiecare elev lucrează la bancul său.

Uite, de pildă Vîrlan Nicolae, Covrig Ion, Macovei Ion, Pricop Ion pregătesc acum lucrarea de sfîrșit de an școlar: cleștele-patent. Și băieții calculează, măsoară, desenează. Apoi, aplecați la menghină pilesc, trec la forjă, la mașina de găurit. Și rezultatele se transformă în... piese. Ac de trasat, punctator, compas de interior, toate lucrate „ca la carte".

Pionierii din Rogojeni...

Era într-o duminică dimineață. În vale, sub un cais înflorit stătea un grup de băieți și fete. Unii cîntau, alții povesteau.

— Ați auzit? A venit pe-acasă Mihai a lui badea Bahrim. Cică mergea aseară pe drum cu tovarășul președinte.

— Se vede că făceau planuri, adăugă altcineva. Peste doi ani e tractorist...

Și cînd vorbești de lup, lupu-i la ușă. Mihai Bahrim cum auzise vorba se opri o clipă, apoi dădu să plece mai departe.

— Stai, îl opriră mai multe glasuri.

Și Mihai stătu. Apoi băieții începură cu întrebările. Ba de una, ba de alta...

— La toamnă se dă iar examen, le spuse Mihai la sfîrșitul discuției. Din Tudor Vladimirescu au fost anul acesta unsprezece, din Mastacani la fel, din Vinderei — vreo șapte... Asta și vorbeam cu tovarășul președinte. Gospodăriile colective au ogoare întinse, e nevoie de mecanici agricoli.

Mihai își văzu mai departe de drum. Sfatul propriu-zis se ținu după aceea, fiecare pe la casele lor. Acum, în vacanță, e proiectată o discuție mai amplă, la care să-l invite și pe colegul lor mai mare, Mihai Bahrim. Cît despre cei care s-au hotărît, școala îi așteaptă.

„...și cei din Mastacani

Iată scrisoarea sosită recent la școala profesională de mecanici agricoli din partea pionierilor din Mastacani:

„Examenele de sfîrșit de an școlar sînt aproape. Dimofte Dumitru, Oprea Dumitrache, Habelea Ion, Mihai Dumitrache, alți și alți pionieri din comuna noastră învață cu sîrguință. Vor să obțină numai rezultate bune. Hotărîrea lor e luată, vor merge la Școala profesională de mecanici agricoli. Au îndrăgit această meserie minunată din desele discuții purtate cu tovarășii tractoriști, cu tovarășii colectiviști. Să contribui și tu cu toate forțele tale pentru ca pămîntul să dea roade mai bogate, pentru ca oamenii să trăiască mai bine, și aceasta înseamnă cinstirea cravatei roșii. Pionierii detașamentului nostru învață. Mecanic agricol e o meserie importantă și spre această meserie s-au hotărît să meargă 19 pionieri. Pentru aceasta trebuie să te pregătești bine. Și noi tocmai aceasta facem, învățăm.

Detașamentul clasei a VII-a Școala de 8 ani, comuna Mastacani".

De Școala profesională de mecanici agricoli se interesează nu numai pionierii din Mastacani, dar și cei din comunele Bolintești, Roșcani, Tudor Vladimirescu, Frumușița, din întreg raionul Bujoru. Noi le urăm succes la examen. Meseria de mecanic agricol e o meserie frumoasă, importantă, necesară desăvîrșirii construcției socialismului în patria noastră dragă.

GETA COSTIN

În orele de clasă. Atenți, elevii Școlii de mecanici agricoli din Sînnicolaul-Mic ascultă explicațiile tovarășilor profesori.

La practică. Elevii de la Școala de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. Urziceni, regiunea București.

Vești din unități

Suhuleț — Tansa — IAȘI: În fața afișului s-a îngrămădit mulțime de curioși. Apoi o voce veselă, bucuroasă:

— A venit Teatrul de păpuși! A venit de la Iași!!

Într-adevăr, Teatrul de păpuși din Iași a organizat de curînd un turneu prin satele raionului Negrești cu piesa „Dănilă Prepeleac". Au poposit cei de la teatrul de păpuși și în Suhulețul nostru. Artiștii au mînuit cu atîta pricepere păpușile, încît acestea păreau vii.

Unii dintre noi am avut ocazia abia acum să vedem un teatru de păpuși; la sfîrșit, după ce i-am răsplătit cu aplauze îndelungate, i-am rugat pe artiști să mai vină printre noi. (PETRILĂ V. COSTICĂ).

Coteana-ARGEȘ: Aflînd că, fără să-l dorească nimeni, gîndacul de Colorado s-a pripășit pe ogorul de cartofi al colectivei, noi, pionierii, am hotărît să-l învățăm minte. Așa că, într-o dimineață, oaspetele nepoftit s-a trezit cu noi că-l căutăm cu înfrigurare. În cîteva ceasuri, l-am dibăcit oriunde s-a ascuns pe o întindere de 3 hectare și i-am tăbăcit... cuirasa într-un foc strașnic. Lui și tuturor fraților săi.

Acțiuni asemănătoare, apoi, au întreprins și pionierii din celelalte detașamente (TRIFU I. FLOAREA).

IN CAREU

Casa-n care locuiesc

Casa-n care locuiesc e-naltă
Și-s masive scările de piatră,
Are hol, lumină de neon
Și-are flori forjate la balcon.

Casa-n care locuiesc acum
N-are horn și nici nu scoate fum.
Sub fereastră șirul de grătare
Răspîndește-n jurul lor dogoare.

Casa-n care stau e mai semeață
Decît cea cu care-i fața-n față.
Dar așa de mult îi seamănă,
Parcă-ar fi cu dînsa geamănă.

De trei zile, în acest palat
Foarte multă lume s-a mutat.
Nu-mi cunosc vecinii încă, dar
Știu că șade-aicea și-un școlar.

Am văzut pe-un zid scris cu cărbune:

Eu Gigel am nu mai note bune

Peste tencuiala scrijelată
Scrisul lui Gigel e ca o pată.

M. LĂSTUN

Îţi mulţumim, partid iubit!

Pe tot drumul spre şcoală, de o parte şi de alta a străzii rîd în soare case frumoase, proaspăt văruite. Colectiviştii de aici, sînt oameni harnici!

Pe fereastra larg deschisă a unei clase răsună, limpezi, glasuri de copii — sînt pionierii claselor a VI-a A şi B care au adunare pe tema: „Acestea, ni le-a dăruit partidul". O fetiţă, Pascu Hortensia, preşedintă de grupă, vorbeşte despre comuna în care s-a născut, despre părinţii ei care, deşi au trăit trudind, niciodată în trecut nu s-au putut bucura de munca lor. De cînd sînt colectivişti însă, şi-au clădit casă mare şi frumoasă, din cărămidă.

— Voi ştiţi doar ce casă frumoasă ne-am ridicat! — se adresează ea colegilor. Şi tare-mi mai place să-mi învăţ lecţiile în grădiniţa din curte.

Şi în comună şi-au mai ridicat case şi tovarăşii Schiopu Aurel, Stoia Simion, Cogioiu Ştefan, Stan Alexandru şi cele două familii Pascu... Ei, dar cîţi nu şi-au ridicat case la noi la Jamul Mare.

— Eu vreau să vorbesc despre şcoala noastră. Da, da, despre şcoala aceasta pe care o cunoaştem cu toţii, în care învăţăm şi cu care ne-am obişnuit — spune pioniera David Doina. Şi ştiţi de ce vreau să vorbesc despre ea? Fiecare a aflat de la părinţi că în comuna Jamul Mare n-a existat, pînă acum, niciodată un local de şcoală. Se ştie că în timpul burgheziei, s-au strîns, de două ori, peste 400.000 lei de la săteni — adică de la părinţii noştri, pentru construirea unui local de şcoală. Şi de fiecare dată banii au nimerit în alte părţi: în buzunarele oamenilor stăpînirii. Şi şcoală nu s-a mai construit. Acum avem o şcoală nouă. Este clădirea cea mai frumoasă din comună: are etaj, lumină electrică, laboratoare, clasele acestea mari şi luminoase, internat, cantină. Pentru şcoala noastră mare, nouă şi atît de frumoasă, eu mulţumesc din inimă partidului.

O altă pionieră, Gavrilă Lucreţia, vorbeşte despre gospodăria de stat din comuna lor, despre faptul că aceasta este una din gospodăriile fruntaşe din regiunea Banat. Hoff Maria, preşedinta detaşamentului, povesteşte despre averea gospodăriei colective, despre faptul că electrificarea, radioficarea, filmele de la căminul cultural au intrat în viaţa de fiecare zi a colectiviştilor, a lor.

Colind prin comună. Vizitez căminul cultural, magazinul universal, spitalul cu staţionar şi casa de naşteri, uzina electrică.

. . . .

De la fereastra trenului se aştern înaintea mea cîmpii întinse fără haturi. În urechi mi-au rămas încă cuvintele însufleţite ale copiilor.

„Pe piepturi purtăm azi roşie cravată
În patria pe veci eliberată..."

Şi-i văd pe aceşti copii drumeţind prin ţară, călăuziţi de dorinţa de a cunoaşte cît mai bine, filă cu filă, istoria zilelor noastre — zilele desăvîrşirii construcţiei socialismului. Este istoria vie pe care părinţii, fraţii noştri o scriu cu faptele lor de muncă.

Îi văd pe copii în sutele de tabere pionereşti — la munte sau la mare —, îi văd studiind cu sîrguinţă în clase, pregătindu-se pentru ziua de mîine, cînd ei înşişi vor continua ceea ce au început părinţii lor, îi văd bucurîndu-se de minunatele condiţii de învăţătură şi odihnă. Ei trăiesc minunate zile ale unei copilării fericite.

E. SKIBINSKY

Clasa a VII-a în preajma examenelor

Ar vrea să răspundă tot timpul, e dornic să-şi dovedească sîrguinţa, mereu îl vezi ridicînd mîna! Cine ar crede că, pe primul trimestru, Raţă Constantin nu numai că nu învăţa mulţumitor, dar era şi ameninţat la două obiecte?! Dar colectivul detaşamentului nu i-a dat voie lui Costică să se joace de-a învăţătura. „M-au criticat zdravăn, au stat de vorbă şi cu mama", îşi aminteşte el, rîzînd. (Atunci însă nu rîdea, n-avea motive de veselie!) Dorind să arate că nu-i este indiferentă părerea colegilor, băiatul şi-a îndreptat toată atenţia spre fizică şi matematică (obiectele la care era mai slab), şi-a organizat cum trebuie studiul individual şi, învăţînd temeinic, a reuşit să-şi îmbunătăţească simţitor situaţia la învăţătură. „Ne pregătim pentru examene încă din trimestrul întîi!" obişnuiesc să spună pionierii clasei a VII-a A, de la Şcoala medie nr. 3 din Iaşi. Mulţi, ca Goras Liviu — care are numai medii de 10 — Pozîrcă Dan, Săveanu Florin, Simionescu Bogdan au obţinut rezultate foarte bune. Acum, în preajma încheierii anului şcolar, ei se străduiesc să-şi sistematizeze cunoştinţele, să umple eventualele „goluri". Un asemenea „gol" a fost găsit în situaţia lui Botez Mihai, la geografie. „Mai bine mai tîrziu decît niciodată!" — au judecat ei, şi i-au demonstrat lui Mihai însemnătatea acestei materii, cerîndu-i să înveţe din urmă, să-şi ridice media. Pionierii au luat măsuri pentru ca toată clasa să participe la orele de consultaţii cu tovarăşii profesori şi, de asemenea, ca grupele de intrajutorare să funcţioneze cu regularitate. În ce fel? Desigur, acum nu mai e cazul — de altfel, nici n-a fost niciodată! — să-ţi furi singur căciula, luînd de-a gata tema din caietul colegului şi cu asta spunînd că ai primit „ajutor" la învăţătură! Acum se cere mai multă seriozitate ca oricînd: fiecare trebuie să înveţe, să recapituleze temeinic şi apoi, intîlnindu-vă în cadrul grupei de intrajutorare, să vă puneţi reciproc întrebări, să faceţi analize gramaticale, să rezolvaţi probleme de matematică. *Aşa vor proceda, fără îndoială, şi cei din clasa a VII-a A de la Şcoala medie nr. 3 din Iaşi. Mulţi dintre ei se vor prezenta, după absolvire, la examenele pentru admiterea în diferite şcoli profesionale, şi toţi vor să facă cinste unităţii de pionieri prin rezultatul pe care îl vor obţine acolo.*

SANDU ALEXANDRU

1. Una din nenumăratele construcţii noi: Şcoala de 8 ani din cartierul Drumul Taberei, Bucureşti.

2. Cărţi, pentru toată lumea, cărţi!

Să discutăm despre colegialitate

În numărul din 17 mai al „Scînteii pionierului" a apărut articolul „Să discutăm despre colegialitate", în care se povestea despre un băiat, Virgil, care, voind să copieze la teza de fizică, i-a cerut colegei sale, Antoaneta, lucrarea ei. Antoaneta l-a refuzat, spunînd că acesta e un procedeu necinstit. In schimb, Pandelică, alt coleg, l-a ajutat pe Virgil să copieze, iar în recreaţie au... certat-o amîndoi pe Antoaneta, spunîndu-i că ea nu e o bună colegă! Noi am cerut cititorilor să-şi spună părerea despre această întîmplare, arătînd ce înţeleg ei prin colegialitate şi rugîndu-i să ne dea exemple negative şi pozitive din şcolile lor. Incă din prima săptămînă, au sosit la redacţie zeci de scrisori din toate colţurile ţării.

Sînt bucuros că am putut fi un bun coleg

Pe trimestrul doi, colegul meu Bancu Constantin şi-a fracturat piciorul drept la patinaj şi a trebuit să şadă acasă, cu piciorul în ghips, multă vreme. Adunarea de detaşament mi-a dat sarcină să-i duc în fiecare zi lui Bancu lecţiile. Viscol, vînt — tot ce a fost nu m-a împiedicat să-mi îndeplinesc sarcina, şi vreau să spun că am făcut-o cu dragoste. În timpul tezelor din trimestrul doi, îl aduceam la şcoală cu sania, ca să nu le piardă, şi la nici una n-a luat mai puţin de 8. Acum e sănătos, vine la clasă, învaţă la fel de bine ca toţi şi se antrenează la fotbal. Aceasta înseamnă colegialitate. Procedeul lui Virgil, ce mai, e foarte greşit — curată hoţie! Pandelică e cel puţin la fel de vinovat, fiindcă l-a încurajat; în schimb Antoaneta — merită toate felicitările. Ea a făcut exact ceea ce trebuia!

LICĂ PAVEL
cl. a V-a.
Şcoala de 8 ani, comuna Crîngeni, regiunea Argeş

Adevărata colegialitate

Un adevărat coleg este acela care te ajută cinstit să înveţi mai bine şi nu dîndu-ţi să copiezi. Antoaneta a procedat bine. Vă voi povesti o întîmplare din experienţa mea. Eram pionier ca şi voi. Odată, din pricină că nu învăţasem temeinic la fizică, m-am prezentat nepregătit la o teză. În banca din spate şedea Cornelia, o foarte bună pionieră. I-am cerut să-mi dea lucrarea ei, dar ea mi-a spus supărată că e ruşinos ceea ce fac. Mai mult; în recreaţie, Cornelia, împreună cu întreg colectivul detaşamentului, mi-au tras o săpuneală zdravănă, care — pot spune — a contribuit foarte mult la faptul că, ulterior, am luat la fizică un 8 şi un 9. Pionierii din clasa mea au procedat cu adevărat colegial, m-au ajutat aşa cum trebuie, şi voi fi întotdeauna recunoscător detaşamentului meu de pionieri care m-a educat cum se cuvine. Vă spun toate acestea, dragi cititori ai gazetei, pentru a vedea şi mai bine cît de mult au greşit Virgil şi Pandelică, şi cîtă dreptate a avut Antoaneta.

BLAJ LEON, utemist
clasa a X-a, Roman

Părerea noastră

Cele trei grupe de pionieri din clasa noastră au discutat despre întîmplarea cu Virgil, Pandelică şi Antoaneta. Purtarea lui Virgil este o pată pentru întregul detaşament. În ceea ce îl priveşte pe Pandelică, noi credem că are o purtare nejustă, se vede că e pionier numai cu numele... Găsim cît se poate de îndreptăţită purtarea Antoanetei şi ne solidarizăm cu ea. A fi un bun coleg înseamnă a-ţi ajuta oricînd tovarăşul aflat la nevoie dar, în acelaşi timp, mai înseamnă a-l împiedica atunci cînd procedează greşit.

Şcoala de 8 ani din comuna **Vişeul de Jos,** regiunea **Maramureş,** preşedinţii de grupă:

NĂSUI VIORICA
IVAŞCU IULIANA
POP ANASTASIA

Ne-au mai scris pionierii:

Dan Antiţa, Galaţi; **Docea Gh.,** com. Cărpiniş, reg. Oltenia; **Ardeleanu Gh.,** Reghin; **Danciu Al.,** com. Vadu, reg. Cluj; **Ionescu Yvonne,** Şc. medie nr. 21, Bucureşti; **Manea Georgeta,** Roşiori de Vede; **Şoldea Dragomir,** com. Valul Traian, reg. Dobrogea; **Preda Cornelia,** com. Lucieni, reg. Ploieşti; **Ghicon Niculina,** Galaţi; **Ursuţ Aurel,** com. Bonţida, reg. Cluj; **Urziceanu Simona,** Satu Mare; **Voicu Sanda,** Bucureşti; **Petrache Constanţa,** Roşiori de Vede; **Cîrstea Elvira,** Medgidia; **pionierii şi şcolarii clasei a VI-a A,** Şc. de 8 ani Aţel, raionul Mediaş; **Tudor Georgeta,** com. Valea Cucului, reg. Ploieşti;

Discuţia continuă! Aşteptăm scrisorile voastre, dragi cititori. Publicarea scrisorilor şi a numelor celor care participă la discuţie continuă în numărul viitor. E bine să vă referiţi nu numai la întîmplările petrecute la teze, ci şi la cele petrecute în viaţa de toate zilele, la joacă, pe terenul de sport şi în diverse împrejurări. Nu uitaţi să notaţi pe plic: „Pentru discuţia despre colegialitate".

MEŞTERII *de la* C.S.O.

Anul trecut, într-o comună din apropierea oraşului Oradea s-a ridicat o şcoală. Cînd copiii de aici au păşit în noul local, au rămas de-a dreptul impresionaţi. Şi aveau de ce. Arhitectura, tapetul, băncile, într-un cuvînt — totul dovedea că aici lucraseră meşteri cu multă dragoste şi pricepere. După ce au cercetat fiecare colţişor al clădirii, copiii au spus bucuroşi: „Faină şcoală! Bravo meşterilor care au construit-o".

...La o şcoală din Tg. Mureş a fost adus un strung mititel de 600 mm. La început, elevii considerau strungul o jucărie. Dar cînd maistrul a apăsat pe butonul de pornire, elevii şi-au dat seama că „jucăria" este un strung adevărat, care funcţionează perfect. „Tii, se minunau ei. Oare unde o fi construit?"...

...Într-un magazin universal din Oradea, cetăţenii se opresc adeseori în dreptul vitrinei cu articole de menaj admirînd nişte bibelouri drăguţe, executate cu mult gust. Şi nu sînt puţini aceia care îşi cumpără o pisicuţă, un ursuleţ sau un iepuraş de porţelan pentru a-şi împodobi locuinţa, spunîndu-şi: „Vai, cît sînt de frumoase!"...

„Ei, şi ce-i cu asta? veţi spune. Nu-i nimic neobişnuit aici. Şcoli noi, frumoase, spaţioase se ridică, în anii noştri, pe tot cuprinsul patriei; în toate şcolile medii elevii îşi însuşesc deprinderi practice, iar bibelouri găseşti în oricare magazin de specialitate". Într-adevăr, nu-i nimic neobişnuit aici. Şi totuşi... ceva există. Acel ceva constă în faptul că pe fiecare dintre obiectele enumărate mai sus se află incrustate, într-un anumit colţişor, trei iniţiale: C.S.O.

Ştiţi care-i rostul acestor iniţiale? Să lămurească pe oricine că obiectele respective au fost produse de *Centrul Şcolar din Oradea*, iar creatorii lor sînt elevi ceva mai mari decît voi, adică fraţi de-ai voştri mai mari, utemişti.

În inima oraşului

Clădirea Centrului şcolar din Oradea se află în inima oraşului. În cele 52 de clase ale şcolii peste 1.500 de elevi între 15 şi 19 ani se pregătesc, sub îndrumarea a peste 150 de profesori şi maiştri instructori, să devină miine muncitori cu o temeinică pregătire profesională în cele mai diverse meserii: strungărie, lăcătuşărie, zidărie, croitorie, sudură, ceramică, radiofonie sau alte 30 de meserii care se învaţă aici. Elevii de la „profesională" primesc gratuit, pe toată durata şcolii, îmbrăcăminte, cazare, masă, cărţi. Programa este astfel alcătuită încît elevii petrec mai mult de jumătate din anul şcolar în atelierele de practică, acolo unde se aplică în viaţă cunoştinţele dobîndite la orele de curs. Sub conducerea organizaţiei de partid, organizaţia U.T.M. din şcoală desfăşoară în rîndul elevilor o bogată activitate cultural-educativă. În timpul liber aici se organizează spectacole, concursuri gen „Drumeţii veseli" sau „Cine ştie cîştigă" pe teme profesionale sau de cultură generală, excursii, seri literare, simpozioane etc. Cît de bogată este aici activitatea culturală o dovedeşte şi faptul că la recentul concurs pe oraş al formaţiilor artistice din şcolile medii şi profesionale, elevii Centrului şcolar din Oradea au cucerit 7 din cele 8 locuri I.

Viitorii strungari

Şi acum să facem cunoştinţă cu cîţiva dintre elevii acestui centru şcolar. Iată-ne în atelierul de strungărie. I-am găsit la „lucru" pe elevii din clasa J, anul I. Sînt cei mai tineri elevi de la „profesională". Cu un an în urmă, mulţi dintre ei mai purtau la gît cravata purpurie. Acum se pregătesc cu toţii să devină strungari de înaltă clasă.

Maistrul instructor, comunistul Iuliu Kobatnik, mă conduce lîngă un strung paralel de 600 mm. Aici l-am cunoscut pe Virgil Iureuţ, un băiat mărunţel de vreo 15 ani, dar foarte îndemînatic şi ager la minte, după cum mărturiseşte maistrul.

— Uită-te la piesa asta, mă îndeamnă maistrul. Strunjirea conică nu este prevăzută în programa clasei, fiindcă este o operaţie grea, care se învaţă mai tîrziu. Dar Iureuţ o face! Şi nu numai pe asta, ci şi alte operaţii mai complicate! Din ţîncul ăsta o să iasă un strungar de prima clasă. De altfel, atît la teorie cît şi la practică are numai note de 9 şi 10.

Între timp, Dan Gheorghe, un alt viitor strungar, se apropie de maistru.

— Gata, am terminat.

Maistrul ia piesa strunjită de de Dan, o cercetează cu atenţie, o măsoară cu sublerul şi apoi decide:

— E bine executată. Dar astăzi tot am să-i scad un punct la orele de practică — îmi spune el.

— De ce? l-am întrebat. Doar singur aţi recunoscut că piesa este bine lucrată.

— Într-adevăr, piesa este bună. Dar un viitor strungar trebuie să ştie nu numai să lucreze bine, ci să se şi comporte ca un muncitor înaintat, să respecte cu stricteţe disciplina socialistă a muncii. Or, Dan mai are multe de făcut în direcţia asta. Priviţi locul său de muncă: strungul este murdar, sculele sînt împrăştiate peste tot...

L-am lăsat pe maistrul Kobatnik discutînd cu elevii despre normele de conduită în muncă ale muncitorului din zilele noastre şi am plecat să vizitez un alt atelier, acolo unde îşi desăvîrşesc pregătirea profesională...

...montorii

Aici, la montaj, se asamblează piesele lucrate în alte ateliere, aici capătă contur precis strungurile, bormaşinile, frezele, ciocanele pneumatice şi alte maşini unelte. În ziua vizitei i-am găsit la practică pe elevii din ultimul an, clasa D, cei care peste cîteva luni vor păşi pe porţile uzinelor purtînd în buzunar diploma de muncitori calificaţi.

Ştiam că, potrivit programei, elevii de la montaj aveau de asamblat 2 strunguri paralele şi 5 ciocane pneumatice în miniatură şi că ei se angajaseră să îndeplinească această sarcină cu o lună înainte de termen. Intrînd în atelier mă aşteptam să întîlnesc freamătul muncii, obişnuit în asemenea împrejurări, dar spre surprinderea mea aici avea loc la ora aceea, o consfătuire de producţie. Roşu ca focul, unul dintre elevi, Valter Czveker, şedea cu capul plecat în mijlocul tovarăşilor săi. Şi avea de ce să-i fie ruşine: Valter lucrase neglijent şi rebutase 2 piese care trebuiau montate la unul dintre strunguri.

— De fapt piesele astea nu sînt cine ştie ce mare scofală — îmi explică comunistul Ştefan Matei, maistrul-instructor. Dar faptul că au fost rebutate şi încă din neatenţia lui Valter, reprezintă un caz grav: nici nu-mi mai aduc aminte de cînd nu s-a mai petrecut aşa ceva la noi în clasă. Acuma, băieţii îl judecă, şi bine-i fac: asta o să-i fie de învăţătură peste cîteva luni, cînd va începe să lucreze în uzină ca muncitor calificat. Altfel — continuă maistrul — la noi treburile merg bine, toţi elevii au note bune şi la teorie şi la practică. Cît despre planul nostru de producţie, să n-aveţi nici o grijă, va fi îndeplinit la timp. Doar cu toţii sînt băieţi de ispravă, ştiu să-şi respecte cuvîntul dat.

O invitaţie

Am stat de vorbă şi cu viitorii radiofonişti, şi cu viitorii cazangii, şi cu viitorii zidari. Am admirat şi măiestria ceramiştilor, şi îndemînarea electricienilor, şi bunul gust al zugravilor. Am vizitat şi alte ateliere: pe cel de mecanică, pe cel de croitorie, pe cel de tîmplărie. Şi peste tot am întîlnit elevi sîrguincioşi la învăţătură, meşteri pricepuţi în meseria lor, întîmplări şi fapte interesante dar, din păcate, spaţiul nu ne permite să vi le relatăm. Dar poate că mulţi dintre voi, dragi copii, vor să cunoască îndeaproape condiţiile de învăţătură, de muncă şi de viaţă ale elevilor de aici. În acest caz, vă comunicăm adresa: *Centrul Şcolar Oradea*, Strada *Kirov* nr. 1, regiunea *Crişana*.

I. ANDREI

PENTRU COPIII PATRIEI

Prin grija partidului şi a guvernului, în anii puterii populare, întregului tineret de vîrstă şcolară din ţara noastră îi sînt deschise toate porţile pentru însuşirea ştiinţei şi culturii. În orice colţ al patriei, se ridică noi şcoli, noi complexe social-culturale pentru copii. Numai în ultimii doi ani s-au construit în ţară 7.000 săli noi de clasă iar pînă la sfîrşitul şesenalului, numărul acestora va ajunge la 15.000. În ţara noastră, învăţămîntul de toate gradele este gratuit, elevii din clasele I-a — a VII-a primesc gratuit manualele şcolare. Trecerea la învăţămîntul general obligatoriu cu durata de 8 ani, începînd încă din acest an şcolar, înseamnă încă o treaptă, deosebit de importantă, în ridicarea învăţămîntului de cultură generală la nivelul sarcinilor pe care desăvîrşirea construcţiei socialismului în patria noastră le pune în faţa şcolii.

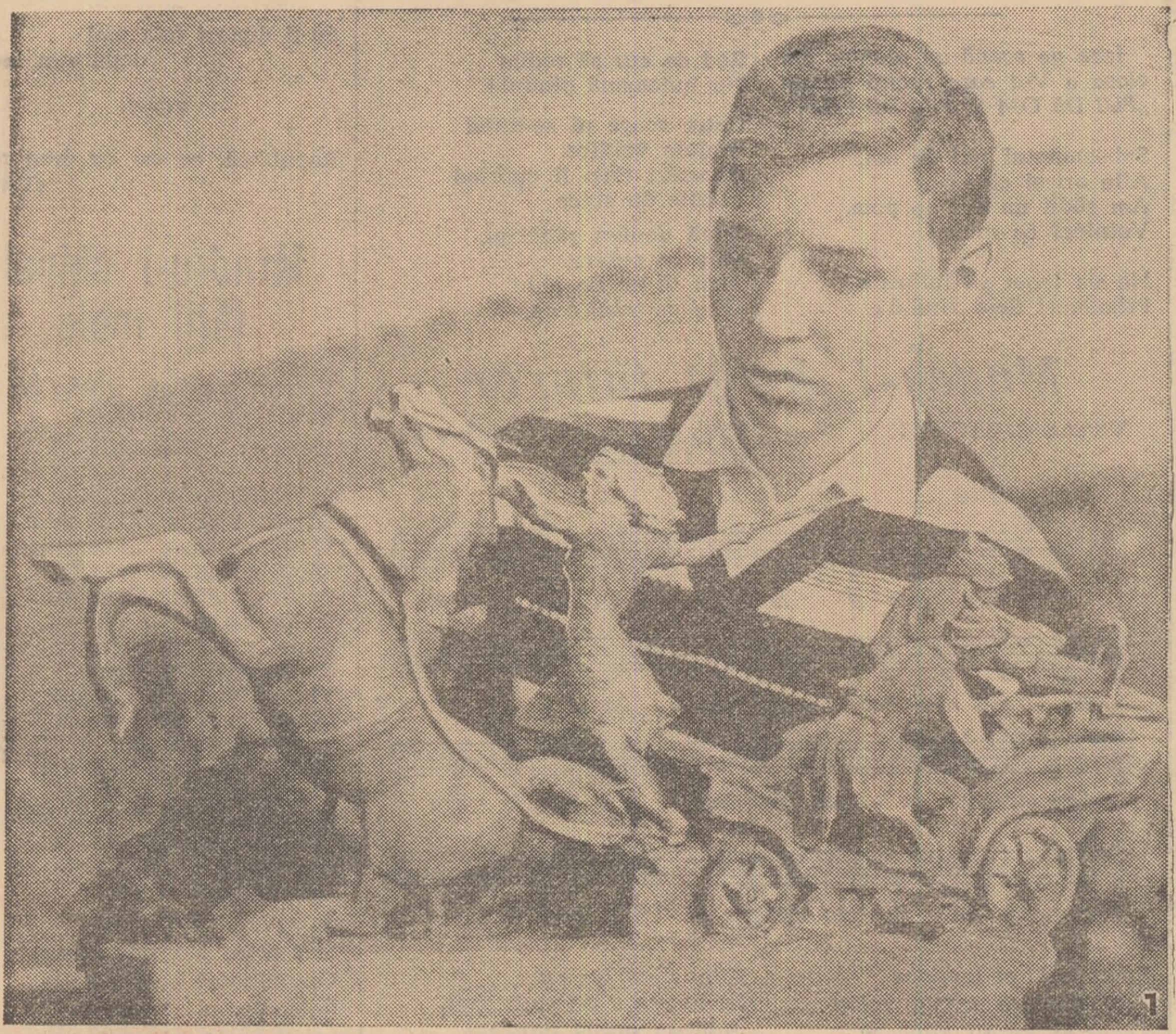
Educarea tinerei generaţii în spiritul înaltelor idealuri comuniste constituie o preocupare permanentă a statului nostru. Alături de familie şi şcoală, organizaţiile de pionieri, sub îndrumarea organizaţiilor U.T.M., cultivă la copii dragostea neţărmurită faţă de patrie şi partid, îi educă în spiritul dragostei faţă de muncă. În cele 117 case ale pionierilor, deschise pînă în prezent în ţara noastră, copiii oamenilor muncii îşi însuşesc deprinderi practice, folositoare în viaţă, îşi petrec în mod plăcut şi instructiv timpul liber.

Teatre şi biblioteci, case şi palate ale pionierilor, tabere de odihnă la munte şi la mare, toate acestea, alături de nenumărate alte realizări, reflectă grija deosebită pe care statul nostru o poartă sănătăţii şi educaţiei copiilor, vieţii lor fericite. Iată de ce, în această zi însorită de iunie, alături de părinţii şi fraţii lor mai mari, copiii îşi înalţă cu recunoştinţă gîndul către Partidul Muncitoresc Romîn, care le asigură o copilărie fericită, care veghează în fiecare clipă asupra viitorului lor luminos.

1 IUNIE — ZIUA INTERNAŢIONALĂ A COPILULUI

La 1 iunie, oamenii muncii de pe toate meridianele globului sărbătoresc Ziua internaţională de luptă pentru apărarea copilului. În ţara noastră, în celelalte ţări ale lagărului socialist, unde domnia patronilor şi a moşierilor a fost înlăturată pentru totdeauna, copiii celor ce muncesc trăiesc o viaţă minunată, plină de bucurii. Sub soarele socialismului biruitor, prin grija puterii populare, copiii din ţările socialiste au la dispoziţie şcoli, şi diferite instituţii de cultură, ziare şi reviste, palate şi magazine, teatre şi biblioteci, merg în tabere de odihnă la munte şi la mare, au asigurate toate condiţiile pentru a-şi realiza visurile cele mai îndrăzneţe.

Viaţa copiilor în ţările socialiste...

1. La expoziţia republicană de desene, acuarele, picturi în ulei şi sculpturi, deschisă la Kiev în cinstea aniversării a 40 de ani de la înfiinţarea organizaţiei de pionieri „V. I. Lenin", au fost expuse peste 800 de lucrări executate de copii. Sculptura „Taceanka" (din fotografie), executată de pionierul Anatoli Kuşi, de la Şcoala nr. 78 din Kiev, a primit premiul I.

2. Oră de poveşti la o grădiniţă de copii din Republica Populară Bulgaria.

3. Jocuri distractiv-educative la o grădiniţă de copii din Republica Populară Democrată Coreeană.

4. Pionierii din satul Kiliansroda, Republica Democrată Germană, sînt mari amatori de muzică. Iată-i pe cîţiva dintre ei descifrînd o partitură la acordeon.

...şi în iadul capitalist

CERŞETOAREA

În ţările în care se mai află la putere capitaliştii şi moşierii, sau ţările coloniale subjugate de capitalişti, copiii oamenilor muncii, ca şi părinţii lor de altfel, trăiesc în cea mai cumplită mizerie. Ei n-au unde să înveţe, n-au ce mînca, n-au cu ce se îmbrăca. Aşa se petrec lucrurile, de exemplu, în Vietnamul de sud. De cînd se ştie pe lume, fetiţa pe care o vedeţi în fotografie, n-a avut o haină bună, nu ştie cum arată o carte cu poveşti, n-a mîncat niciodată pe săturate. Iar de cîteva săptămîni, la aceste chinuri s-au adăugat altele şi mai mari: fasciştii lui Ngo Dinh Diem i-au arestat părinţii, i-au ars bordeiul în care locuia. Rămînînd singură, fetiţa şi-a luat fraţiorul în spinare, toiagul în mînă şi a plecat în lume, cerşind.

„Nici bani, nici mîncare, nici de lucru"

Întîmplarea aceasta, copii, s-a petrecut anul trecut în oraşul New York din Statele Unite ale Americii, ţară în care — aşa susţin imperialiştii — se află „raiul" pe pămînt.

...Mama nu dormise de loc. Toată noaptea stătuse aplecată asupra celor doi copii, un băieţel de 5 ani şi o fetiţă de 4 ani. Ceasuri întregi le mîngîiase buclele, le ascultase respiraţia caldă, îi sărutase de sute de ori. În zori, copiii ieşiră dintre zdrenţele care le ţinuseră loc de culcuş şi, cu voci stinse, se rugară într-un glas.

— Mamă, ne e foame.

Mama îi privi neputincioasă. Ce să facă? Cu ce să le astîmpere foamea? Ajunsese la capătul puterilor. De cîteva luni nu mai găsea de lucru pe nicăieri. În casă nu mai avea nimic: vînduse totul ca să aibă cu ce le cumpăra copiilor alimente. Apoi, cînd n-a mai avut ce să vîndă, a început să cerşească pe la vecini cîte o coajă de pîine. Dar nici vecinii, oameni nevoiaşi, nu aveau cum să o mai ajute. De două zile nu avusese cu ce să-şi mai hrănească copiii. Le potolise foamea spunîndu-le tot soiul de poveşti şi istorioare. Cu o astfel de „hrană" îi adormise şi de cu seara. Dar poveştile nu ţin de foame.

— Mamă, vrem pîine, se rugară din nou copiii.

Mama îi priveşte în tăcere, neputincioasă. În cele din urmă, luă o hotărîre dureroasă, pe care o tot amînase şi care îi sfîşia inima. Dar acum trebuia să se hotărască, să nu-i moară copiii în braţe de foame.

— O să mergem să mîncăm în oraş, copii, le spuse mama printre lacrimi. În timp ce copiii se îmbrăcau, bucuroşi de vestea pe care o aflaseră, mama scrise pe o bucăţică de hîrtie cîteva rînduri. Pe stradă, în timp ce se îndrepta spre centrul oraşului, strecură petecul de hîrtie în buzunarul băiatului. După cîtva timp, s-au oprit într-un magazin mare, în dreptul raionului cu jucării.

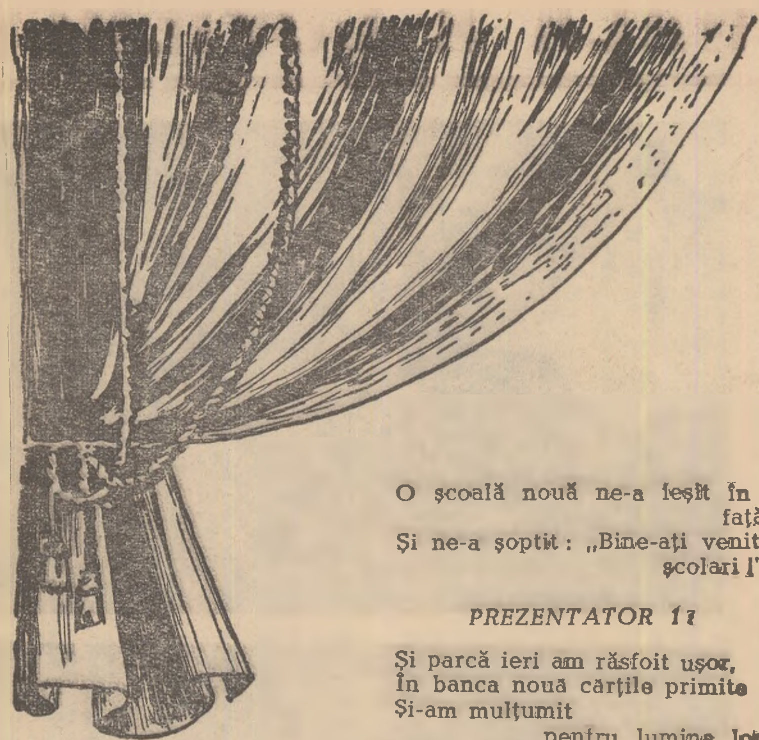
— Aşteptaţi-mă aici, copii, le spuse mama, cu o voce pe care nu şi-o mai recunoştea. Mă duc să vă cumpăr de mîncare. Şi a plecat. A plecat clătinîndu-se, cu ochii înecaţi în lacrimi, pentru că ştia că n-o să-şi mai vadă copiii niciodată...

★

Cînd a venit ora de închidere a magazinului vînzătorii au găsit în faţa raionului de jucării doi copii zdrenţăroşi, lihniţi de foame, care îşi chemau mama într-una. Cine sînt? Cum au ajuns aici? Unde este mama lor? se întrebau vînzătorii. Misterul l-a lămurit bileţelul lăsat de mamă în buzunarul băieţelului. În el scria: „Îmi iubesc nespus de mult copiii, dar sînt nevoită să-i părăsesc, fiindcă n-am bani, nici mîncare, nici de lucru. Fiţi buni cu ei".

Aşa arată „raiul" pe care capitaliştii îl oferă oamenilor muncii şi copiilor lor.

A. MIRCEA

La revedere an școlar!

Montaj pentru serbarea de sfîrșit de an școlar

În fața cortinei, pe scenă, apar cei trei prezentatori: doi pionieri (prezentatorii 1 și 3) și o pionieră (prezentatoarea 2).

PREZENTATOR 1:

Am încheiat un an de muncă iar,
Un an de încordare susținută,
Iar zilele-nșirate-n calendar
S-au dus pe calea lor neabătută.

PREZENTATOARE 2:

Și parcă ieri ningeau castanii vechi
Cu frunze ruginite pe trotuare
Și ne-ndreptam spre școli, perechi-perechi,
Și ne înscriem în clasa următoare.

PREZENTATOR 3:

Și parcă ieri, zîmbind în dimineață,
Cu ziduri albe și ferestre mari,
O școală nouă ne-a ieșit în față
Și ne-a șoptit: „Bine-ați venit, școlari!"

PREZENTATOR 1:

Și parcă ieri am răsfoit ușor,
În banca nouă cărțile primite
Și-am mulțumit pentru lumina lor
Pe care-n dar partidul ne-o trimite.

PREZENTATOARE 2:

Iar pentru-a-i mulțumi cum se cuvine
Părintelui ce ne veghează zborul,
Ne-am străduit să învățăm mai bine,
Așa cum face-n munca lui poporul!

PREZENTATOR 3:

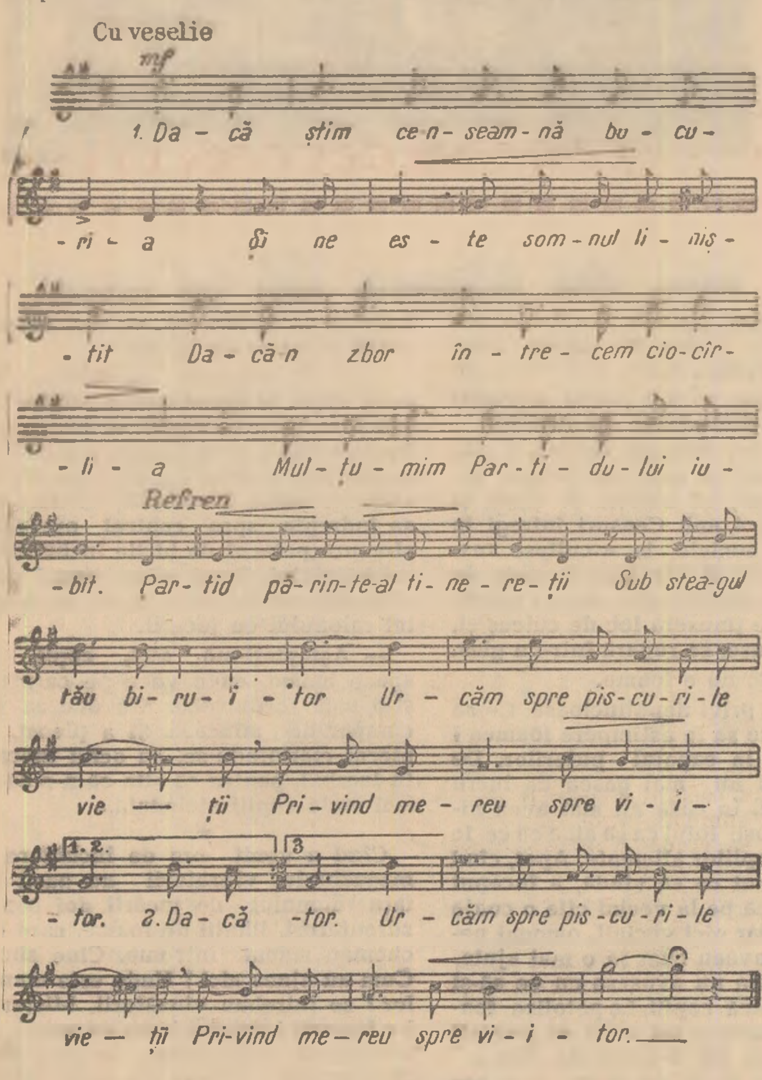
În banca mică, pe teren în soare,
Ori ajutînd pe un coleg la greu,
În cercuri dragi, în noi laboratoare,
Noi, pionierii-am fost întîi mereu.

TOȚI TREI ÎNTR-UN GLAS:

Căci nu e cinste mai de preț pe lume
Și bucurie mai adîncă nu-i
Decît să-ți dărui inima anume
Partidului și țelurilor lui!

Partid, părinte al tinereții!

Versuri: STELIAN FILIP Muzica: TITA DUMITRESCU

1.

Dacă știm ce-nseamnă bucuria
Și ne este somnul liniștit,
Dacă-n zbor întrecem ciocîrlia
Mulțumim partidului iubit.

Refren:

Partid, părinte-al tinereții,
Sub steagul tău biruitor
Urcăm spre piscurile vieții
Privind mereu spre viitor!

2.

Dacă azi, sub zările curate,
Luminoase căi ni se deschid,
Dacă-nfrîngem piedicile toate,
Mulțumim partidului iubit.

3.

Dacă mîine vom zidi-împreună
Temelia lumii de granit,
Dacă-n slavă cîntec nou răsună,
Mulțumim partidului iubit.

Iese pe scenă un pionier din clasa a V-a care recită poezia „PUI DE OM ȘI PUI DE POM".

Subsemnatul pui de om,
Afle ori și cine,
Am sădit un pui de pom,
Voinicel ca mine!

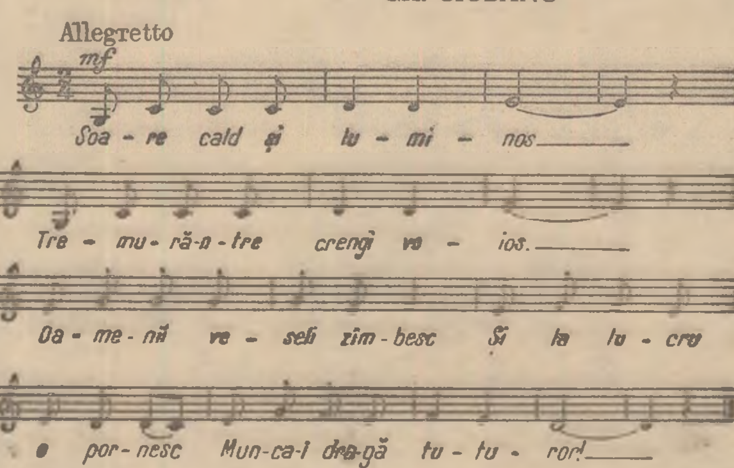
Ne-am legat să înflorim
Primăveri de-a rîndul;
Rod de aur să rodim
Ne îndeamnă gîndul!

Către soare ni se-ntind
Brațele voinice
Și-astăzi țării îi cuprind
Mările de spice.

Sevă nouă-n rădăcini,
Suie cu putere,
Anii să ne fie plini
Cum partidul cere.

Munca-i dragă tuturor

Versuri S. ȘTEFAN Melodie populară culeasă de GH. CIOBANU

Soare cald și luminos
Tremură-ntre crengi voios
Oamenii veseli zîmbesc
Și la lucru o pornesc,
Munca-i dragă tuturor!

Azi construcția e-n toi
Și se deschid drumuri noi.
Prin uzină, pe ogor,
Se lucrează cu mult spor,
Munca-i dragă tuturor!

Republica-a făurit
Visul celor ce-au trudit.
Fiecare-n munca sa
Slăvește republica,
Munca-i dragă tuturor!

Apar pe scenă prezentatorii. Primul pionier are în mînă un snop de grîu. Al doilea, un ciocan. Pioniera este îmbrăcată în costum național. Recită pe rînd:

PREZENTATOR 1:

Noi învățăm cum crește grîu-n soare
Cum, în gogoși, țes viermii de mătase,
Cu-albinele zburdăm din floare-n floare
Și pentru păsărele facem casă...

PREZENTATOR 3:

Noi învățăm, ca mici tehnicieni,
Să reparăm pe loc o bicicletă,
Planoare să-nălțăm peste poieni,
Și-n schiță să concepem o rachetă...

PREZENTATOARE 2:

Noi învățăm să scoatem frumuseți
Din focul artei, din lumina zilei
Ce oglindește chipul noii vieți
În cînt, în dans, în viers de poezie...

PREZENTATOR 1:

Și toate acestea le-nvățăm anume

PREZENTATOARE 2:

Ca mîine, toți, cu forțe tinerești,

PREZENTATOR 3:

Să-ți ducem faima mai departe-n lume

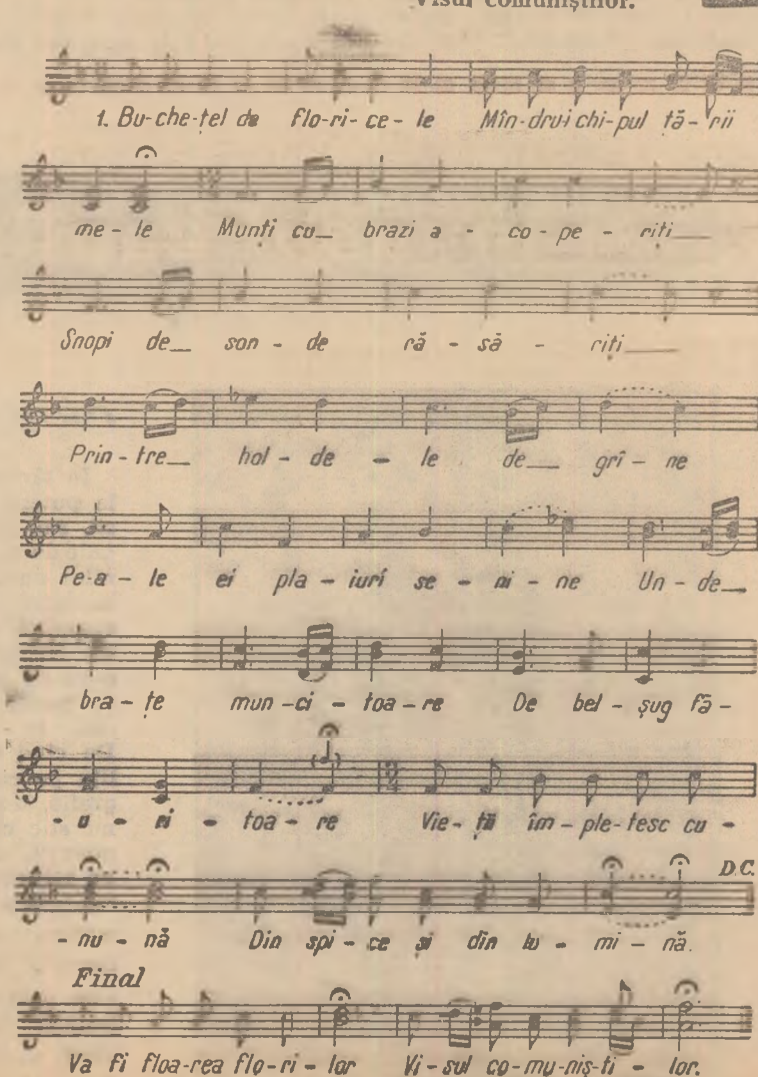
TOȚI:

Republică, ce azi cu drag ne crești!

Mîndru-i chipul țării mele

Versuri populare culese de DUMITRU ANGHEL
Muzica: I. NICORESCU

Buchețel de albăstrele,
Mîndru-i chipul țării mele:
Munți cu brazi acoperiți,
Snopi de sonde răsăriți
Printre holdele de grîne
Pe-ale ei plaiuri senine,
Unde brațe muncitoare,
De belșug făuritoare,
Vieții împletesc cununa
Din spice și din lumina.
Se aude peste țară
Cîntec nou de primăvară,
Viu ca viersul de cavale
Scos din pieptul de furnale.
Holdele cîntare-nalță
Pentru pace, pentru viață...
Apa undelor senine
Se revarsă în turbine
Și a prins puternic grai
Luminînd al nostru plai.
Buchețel de albăstrele,
Mîndru-i chipul țării mele!
Mîine mai mîndră va fi
Tot mai mult va înflori,
Și-o să fie mai bogată
Cum partidul ne arată.
Va fi floarea-florilor
Visul comuniștilor.

Din culise apar în fața cortinei doi dintre prezentatori.

PREZENTATOR 1:

Îmi amintesc... La noi în clasă
A apărut un muncitor...
La o întîlnire-l invitase
Tovarășul învățător.

Cu fața calmă și blajină,
Cu graiul simplu și sfătos,
Ne-a spus de munca din uzină,
De zborul țării luminos.

Știam de dînsul, din ziare,
Că-i printre primii pe oraș —
Și m-am legat, cînd voi fi mare,
S-ajung un muncitor fruntaș.

PREZENTATOARE 2:

Cu toți, la o gospodărie
O vizită-am organizat...
Un om cu tîmpla argintie
În poartă ne-a întîmpinat.

Ne-a arătat cum se răsfață
Belșugu-n holde și-n hambar
Cum oamenii, săraci de-o viață,
Azi au ajuns milionari.

Știam de dînsul, din ziare,
Că-n muncă-i zi de zi părtaș, —
Și-am hotărît, cînd voi fi mare,
S-ajung brigadier fruntaș.

Prezentatorii ies. Se ridică cortina și apare un elev cu o valiză. O pune jos, privește în jur, fluturînd ușor din mînă, apoi începe să recite poezia „LA REVEDERE":

La revedere, școala mea iubită!
Eu voi pleca spre altă școală acum.
Mă-ndeamnă pașii, inima la drum,
Să-mi caut meseria îndrăgită.

Asemeni mie și-alți colegi se-ndreaptă
Spre împlinirea primului lor vis,
Căci cerul fericirii li-i deschis
Chemîndu-i să mai urce încă-o treaptă.

Vor fi mecanici mîine-ntr-o uzină
Sau betoniști pe-un tînăr șantier,
Din-tr-un furnal vor azvîrli spre cer
La miezul nopții, salbe de lumină;

Vor face drumuri, trenuri și vapoare
Sau în pămînt vor căuta țiței,
Vor fi sudori prin ploaie de scîntei

Sau pîine albă-or scoate din cuptoare.

Iar eu voi înota prin mări de grîie
Strunind tractoare și combine noi,
Să curgă al belșugului șuvoi
Și-ntreg pămîntul țării să-l mîngîie.

La revedere, școala mea iubită!
Spre altă școală mă îndrept acum;

Mă-ndeamnă pașii, inima la drum,
Să-mi caut meseria îndrăgită,
iese din scenă schițînd cu mîna un semn de „bun rămas".

Prezentatorii:

PREZENTATOR 1:

Pionieri, băieți și fete,
Ca exemple de școlari
Toți au învățat cu sete,
Luînd note cît mai mari.

PREZENTATOARE 2:

Dar au existat și cazuri
Care, frați de-ai lui Chiulici,
Ne-au făcut numai necazuri.
Pe-unul... l-am adus aici!

În seara carnavalului

— dialog —

de RODICA T. FLOREA

În scenă apare un copil deghizat într-un costum asemănător cu al vechilor savanți — o haină lungă, neagră și un coif țuguiat.

ȘTIE TOT: *(către sală)* Bună-seara, dragi prieteni. (pauză). Cum, nu mă cunoașteți? Sînt eu, Petrică. A, costumul e de vină! În seara aceasta, la carnaval, eu îl reprezint pe Știe Tot. Mi se potrivește, nu-i așa? Cred și eu — am absolvit clasa la toate materiile cu nota zece. Și acum, iată, a sosit și serbarea de sfîrșit de an școlar. Sînt sigur că o să petrec minunat.

În scenă intră Leneșul.

LENEȘUL: A, bine că te văd. Spune, nu cumva ai o invitație în plus la carnavalul pionierilor?

ȘTIE TOT: Cum, pe tine nu te-au invitat?

LENEȘUL: Nu... Cică nu prea am învățat bine. Eh, vorbe! Tu știi doar că toate cărțile le cunosc pe dinafară.

ȘTIE TOT: Asta așa e — cunoști titlurile de pe coperți: matematică, geografie... Dar ce scrie înăuntru!...

LENEȘUL: Cum? Nu răspund eu la lecții?!

ȘTIE TOT: De răspuns răspunzi, dar tot pe-alături... Uite ce e, dacă spui că ai fost atît de „silitor", am să-ți pun cîteva întrebări din materia învățată și dacă-mi răspunzi bine, găsesc eu și pentru tine un bilet. Vrei?

LENEȘUL: Cum să nu! Sînt gata să te ascult.

ȘTIE TOT: Conjugă-mi verbul „a mînca" la persoana întîi.

LENEȘUL: Eu mănînc.

ȘTIE TOT: Foarte bine. La trecut cum o să fie?

LENEȘUL: Eu am mîncat.

ȘTIE TOT: Ai spus un timp de la trecut, dar la imperfect?

LENEȘUL: Știi ceva, nu mai mi-e foame. Unde vrei să mai încapă?

ȘTIE TOT: Văd că ai intrat la apă. Dar cînd spun „tu te speli" ce este oare?

LENEȘUL: Ce să fie? Sărbătoare...

ȘTIE TOT: Cu gramatica o scalzi rău de tot. Să trecem la altă materie. Cînd e timp frumos, de exemplu, ce avem deasupra?

LENEȘUL: Soarele...

ȘTIE TOT: Și dacă plouă, ce-o să avem sus?

LENEȘUL: Umbrela...

ȘTIE TOT: Ascultă, iți aduci aminte de ziua în care ai vrut să chiulești? Ai dat un telefon la școală. Ce ai zis?

LENEȘUL: *(se preface că vorbește la telefon schimbîndu-și vocea).* Alo, școala? Vreau să vă aduc la cunoștință că fiul meu este grav bolnav și va lipsi astăzi de la școală.

ȘTIE TOT: *(aceeași mimică, vorbește la telefon din partea școlii).* Dar cine este la aparat?

LENEȘUL: Aici e tatăl meu.

ȘTIE TOT: Ce mai haz a fost atunci la școală. Ai apărut și în caricatură la gazeta de perete.

LENEȘUL: Mda! Însă trebuie să recunoști că de atunci n-am mai dat nici un telefon și nici n-am mai lipsit nemotivat.

ȘTIE TOT: N-ai lipsit, dar ai făcut alte năzdrăvănii. De exemplu, isprava cu pisica, o mai știi? Prietenul tău Costel îi legase o tinichea de coadă...

LENEȘUL: Într-adevăr, Costel e cumplit de vinovat...

ȘTIE TOT: Tu de ce nu l-ai oprit?

LENEȘUL: Eram foarte ocupat.

ȘTIE TOT: Cum erai ocupat? Doar nu făceai nimica.

LENEȘUL: Ba, te-nșeli: țineam pisica.

ȘTIE TOT: Vezi? Așa ai făcut și la școală! În loc să înveți și să dai răspunsurile exacte tu o sucești și o-nvîrtești pînă cînd ești prins ca mîța în sac. Și cum să înveți dacă toată ziua te ții după pisici?

LENEȘUL: Uite, dacă vrei să știi la anul n-o să mai fie așa... Hai, mă iei și pe mine la carnaval?

ȘTIE TOT: Te iau, cu o singură condiție...

LENEȘUL: Uraa! Primesc orice, numai să fiu alături de voi. Spune, despre ce este vorba?

ȘTIE TOT: Să te îmbraci în costumul leneșului cu posmagii... Ei, acum îți convine?

LENEȘUL: Păi, ce să fac! Dar pun și eu o condiție.

ȘTIE TOT: S-o auzim.

LENEȘUL: Să ai grijă de costumul tău astă-seară. Să nu-l pătezi, să nu-l rupi...

ȘTIE TOT: Asta-i bună! Dar ce te privește pe tine ce fac eu cu costumul meu?

LENEȘUL: Mă privește, pentru că la anul o să te rog să mi-l împrumuți...

★

(Apar prezentatorii. Un pionier e îmbrăcat în costum de turist. Celălalt, duce un cort în mînă. Fata are mănunchiuri de spice).

PREZENTATOR 1:

A venit vacanța! Fiecare
După legea anilor de-acum,
Vom pleca la munte, sau la mare,
În excursii, vom porni la drum.
(Se aude un semnal de goarnă)

PREZENTATOR 3:

Sună goarna! Glasul ei
Sparge vălul de tăceri.
Mii de glasuri peste văi
Se revarsă la moment,
Rîsul nostru sănătos
E și-n tabără prezent!

PREZENTATOARE 2:

Pe-nfrățitul satului ogor,
Pe miriști cu șesuri și colnice
Celor mari le-om fi de ajutor
Bob de aur culegînd în spice.

Sau vom fi la arie, pe deal.
Doritori mereu de-activitate
Și la prînz vom da un festival
Fluturînd bujorii din cravate!

PREZENTATOR 1:
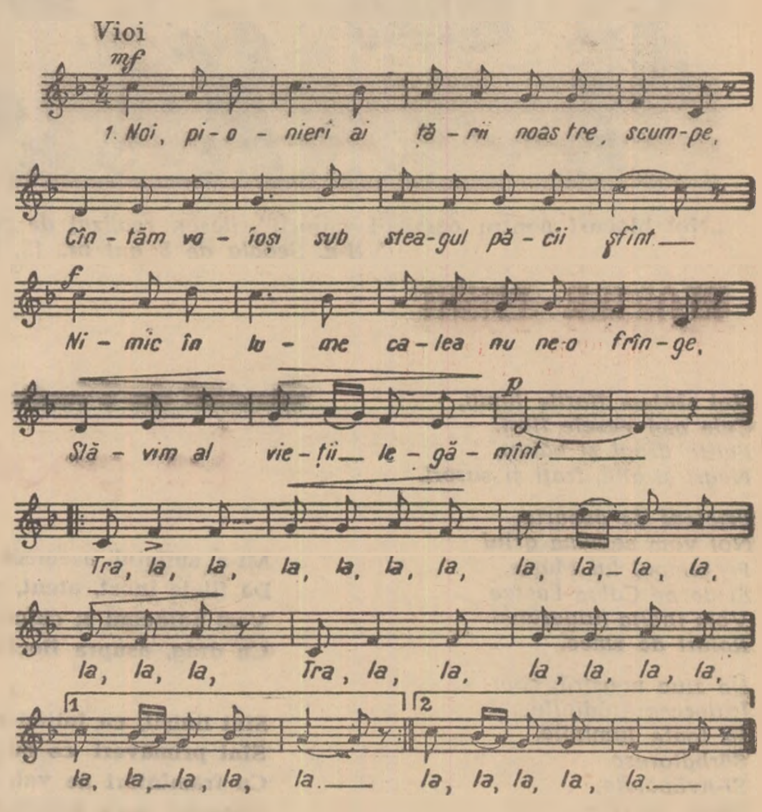
Ne-am gătit de lungă drumeție,
Zeci de căi în față se deschid.

TOȚI:

Ce frumoasă ești, copilărie,
Floare îngrijită de partid!

Cîntec pentru pionieri

Versuri: V. DONOSE **Muzica: M. NEAGU**

Noi, pionieri ai țării noastre scumpe,
Cîntăm voioși sub steagul păcii sfînt.
Nimic în lume calea nu ne-o frînge,
Slăvim al vieții legămînt.
Tra,la,la,la,la,la,la,la,la,la,la,
la,la,la,la.
Tra,la,la,la,la,la,la,la,la,la,la,
la,la,la,la.

De bucurii azi inima ni-e plină,
Partidul drag e-al nostru-nvățător.
El ne arată calea spre lumină,
Către mărețul viitor.

Liberă ești, o, patrie iubită,
Sub soare crești cu holde aurii
Flori presărăm pe calea ta-nsorită,
Slăvită fii, slăvită fii!

PREZENTATOR 1:

La revedere, școală îndrăgită,
Ne așteaptă mii și mii de bucurii,

PREZENTATOARE 2:

Copilăria noastră fericită
Se avîntă azi ca vulturii-n țării.

PREZENTATOR 3:

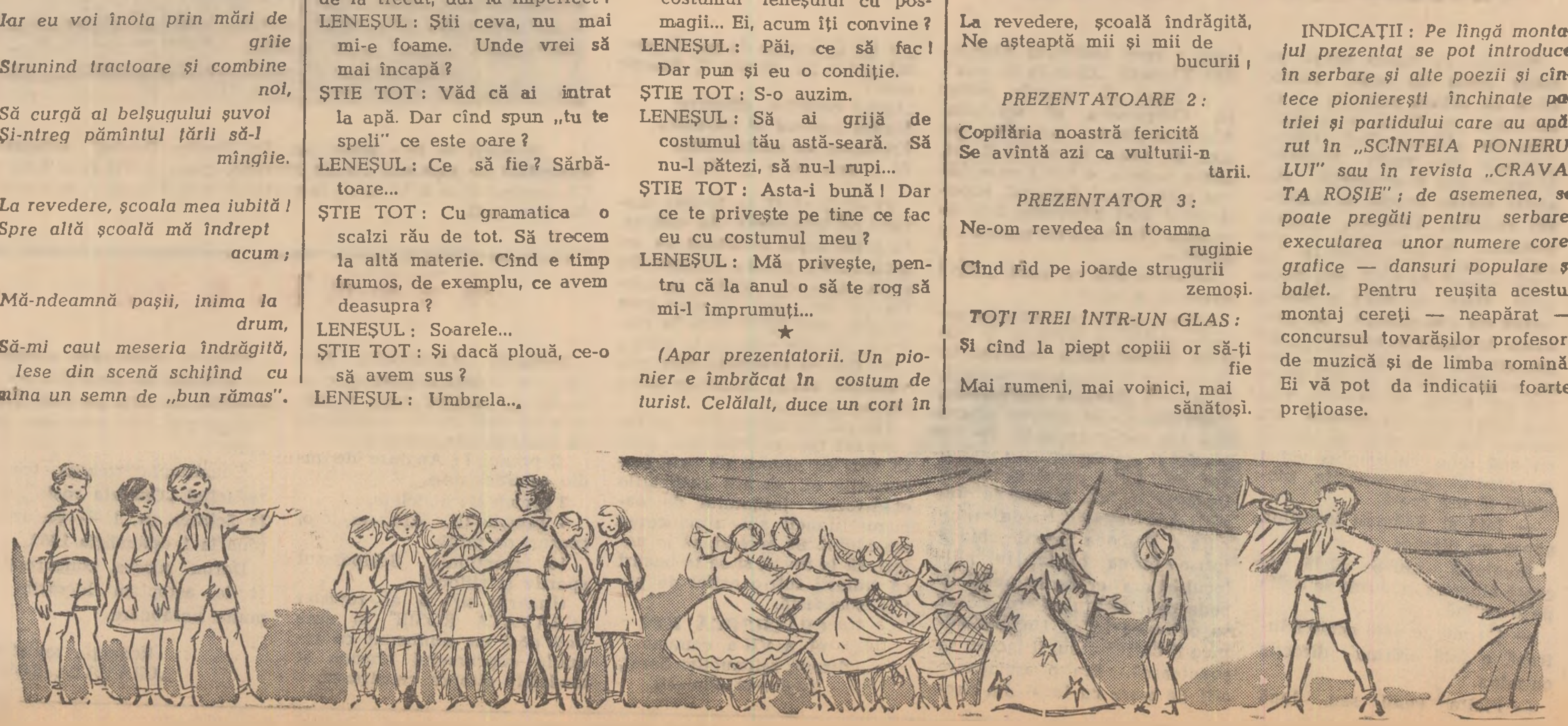
Ne-om revedea în toamna ruginie
Cînd rîd pe joarde strugurii zemoși.

TOȚI TREI ÎNTR-UN GLAS:

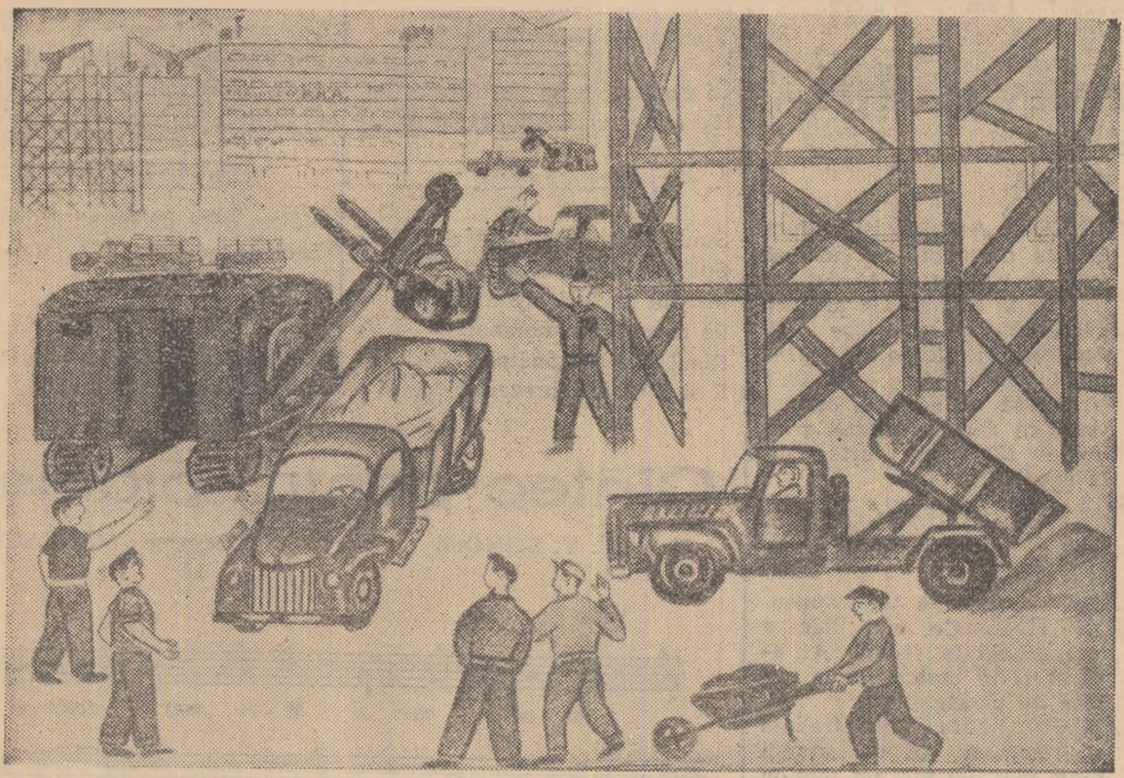
Și cînd la piept copiii or să-ți fie
Mai rumeni, mai voinici, mai sănătoși.

Versuri: STELIAN FILIP

INDICAȚII: *Pe lîngă montajul prezentat se pot introduce în serbare și alte poezii și cîntece pionierești închinate patriei și partidului care au apărut în „SCÎNTEIA PIONIERULUI" sau în revista „CRAVATA ROȘIE"*; de asemenea, se poate pregăti pentru serbare, executarea unor numere coregrafice — dansuri populare și balet. Pentru reușita acestui montaj cereți — neapărat — concursul tovarășilor profesori de muzică și de limba romînă. Ei vă pot da indicații foarte prețioase.

De la voi, pentru voi!

„Noi blocuri pentru oamenii muncii", desen realizat de pionierul Sandu Viorel, clasa a VII-a, Şcoala de 8 ani nr. 15, Sibiu.

FLORILE LUMII

Noi sîntem florile lumii,
Cele mai vesele flori,
Fetiţe dragi şi băieţi,
Negri şi albi, fraţi şi surori.

Prieteni de departe,
Noi vom semăna grîul
Pe cîmpul lui Marte,
Şi de pe Calea Lactee
Vom înălţa fulgerătoare
Roiuri de zmee.

De ziua noastră, copii,
Înfloresc grădinile,
În toate luminile.
Sărbătoresc
Şi-nvăpăiate,
Roşii cravate,
Ne dau salutul lor pionieresc.

Noi sîntem florile lumii,
Cele mai vesele flori:
Fetiţe dragi şi băieţi,
Negri şi albi, fraţi şi surori.

Priviţi cum coboară, din zare,
Printre noi, să se joace,
Porumbeii cu-aripi de zăpadă,
Vestitorii de pace!

ANISIA BALADA
Şcoala medie nr. 31,
Bucureşti

La poarta tinereţii

Mi-e sufletul asemeni unei cărţi
Dă filele încet, atent, citeşte!
Vezi adîncimi şi culmi, cum sînt pe hărţi...
Cu drag, asupra fiecăreia te-opreşte!

Sînt linişti, cu întinderi, către zare...
Sînt primăveri ce muguri au deschis...
Cu frămîntări de val, scăldat în soare,
Chemări, spre înălţimi, spre culmi de vis.

...Şi port, în suflet, 13 primăveri,
Care deschid azi mugurii spre soare.
Petale albe, roz, ca-n flori de meri
— Va da, din muguri, tinereţea-n floare.
. . . .
Şi-o stea îmi luminează calea vieţii
— Stea roşie, la poarta tinereţii!

SIMION RODICA MIHAELA
Şcoala de 8 ani nr. 128, Bucureşti

POEZII de Nicolai Zidarov

poet din R.P. Bulgaria

Schimbul de mîine

Cît de cald şi cu mult drag, bag seamă,
mă mîngîi pe umărul mic, mamă.
Mîine ce voi deveni, nu ştii —
Trează stai, veghezi în nopţi tîrzii.
Legănat în braţe mă dezmierzi,
printre oameni mari, vestiţi, mă vezi...
Eu, cînd voi mai creşte eu, cîndva,
vor cînta grădini în urma mea.
Şi-or veni prieteni mulţi, şuvoi,
să ne-mbrăţişeze pe-amîndoi.
Te vei bucura cînd toţi vor spune
c-ai adus un vrednic fiu pe lume.
Aplecată pe-al meu umăr, mamă,
Vei zbucni în plîns, de bună seamă.

Noruleţul

Noruleţ de primăvară, te-nconvoaie
şi te-opreşte peste-ogorul însetat de ploaie!
Las' să-ţi legene, cîntînd sub stropii tăi,
grîul, coamele de spice — mîine aur pus în clăi.
Las' să izbucnească-n floare, lîngă meri şi lîngă peri,
crini, lalele, trandafiri — rîs multicolor sub cer.
Noruleţ de primăvară, te-nconvoaie
şi te-opreşte peste-ogorul însetat de ploaie!

În romîneşte de ION BRAD

„Pionieri în faţa monumentului Eroilor Patriei", **fotografie executată de pionierii** Panait Nicolae, **clasa a VII-a, şi** Răducu Gheorghe, **clasa a VI-a, de la** cercul-foto al Palatului pionierilor **din** Bucureşti.

Amintiri dintr-o excursie

Soarele se ridica încet pe cerul curat de azur. Florile tîrzii îşi arătau petalele lor cu coloritul viu. Ochii ţi se umezeau de plăcere cînd aruncai privirile spre zarea limpede, tremurătoare a dimineţii. Păsările cîntau vesele în stufărişul pomilor. Deodată, liniştea dimineţii fu întreruptă de sunete argintii de goarnă şi de bătăi repezi de tobă. Nu după mult timp, de după o culme apăru un detaşament de pionieri. În frunte cu steagul detaşamentului, pionierii înaintau pe panglica albă a şoselei. Marşul lor voios, pionieresc, trezea văile stîrnind clocote de ecouri. La un izvor de munte cu apă rece, ce umplea valea cu susurul său cristalin, pionierii făcură roată

— Iată şi Pădurea lacurilor, spuse un pionier.

Învăluită într-o pîclă de ceaţă albastră, pădurea se arăta pe o colină.

— Ce munte este acolo? întrebă o fată arătînd direcţia cu mîna.

— Piatra Penii sau, după cum a spus scriitorul Alexandru Vlahuţă, „Gropile de aur".

— Ştiaţi că marele pictor N. Grigorescu şi scriitorul Al. Vlahuţă, trecînd odată pe aici, au văzut în vîrful Recei, într-o pajişte, o fetiţă care păzea nişte vite? Pictorul, nepuţîndu-şi opri admiraţia faţă de această „floricică de munte", a pictat-o.

— Ia te uită ce brazi înalţi! exclamă o fetiţă.

Cîţiva brazi cu vîrfurile semeţe străjuiau intrarea în pădure. Vîntul fîşîia molcom în cetina lor. O mireasmă plăcută, proaspătă răzbătea din pădure. Zeci de păsări cîntau sărind din creangă-n creangă. Pe jos pămîntul era acoperit cu un covor de iarbă grasă şi moale. Deodată în faţa pionierilor răsări o privelişte atît de minunată... Pajiştea se deschidea într-o formă ovală. În mijlocul ei era un lac cu apă limpede ca cleştarul. Cerul adînc se oglindea în el. Unduiri tainice îl cutremurau, îl făceau să şopotească. Era o asemănare atît de mare cu lacul din poezia lui Eminescu de parcă poetul chiar pe acesta îl descrisese:

„Lacul codrilor, albastru,
Nuferi galbeni îl încarcă;
Tresărind în cercuri albe
El cutremură o barcă..."

O mică plută se legăna molatic pe întinderea de cleştar. Cîte un peşte — bănuţ de argint, ţîşnea pentru o clipă din unda albastră. Atunci se năştea un cerc mic, se contopea cu altul mai mare care la rîndul lui dădea naştere la altul...

— Cît de frumoase sînt priveliştile ţării! spuse un băiat rupînd tăcerea.

Da, cît de minunată e patria noastră! Şi, străbătînd-o, poţi să vezi cu proprii tăi ochi frumuseţile ei, să afli realizările ei istorice înfăptuite de oamenii muncii sub conducerea partidului. Să le vezi, să le notezi, să le înveţi şi să te bucuri că trăieşti într-o astfel de patrie, socialistă.

CRĂCIUNICĂ ION
cl. a VII-a, comuna Bisoca, raionul Rm. Sărat, regiunea Ploieşti

ATENŢIUNE!

Redacţia „CRAVATA ROŞIE" vă anunţă o veste importantă: pe timpul verii a deschis un concurs de construcţii cu următoarele premii:

2 premii I: Aparate de radio cu transistori.

2 premii II: Biciclete.

4 premii III: Aparate foto, ceasuri de mînă.

10 menţiuni: Echipament sportiv şi stilouri.

Urmăriţi nr. 6 al revistei „CRAVATA ROŞIE" în care veţi găsi un supliment cu regulile concursului precum şi modelele cîtorva construcţii.

Fiecare concurent e obligat să execute fie unul din aceste modele, fie altul pe care îl cunoaşte mai bine şi îi place mai mult.

Construcţia trebuie trimisă **redacţiei „Cravata roşie", Piaţa Scînteii nr. 1 — Bucureşti, pînă la 1 octombrie 1962.**

Dorim succes concurenţilor şi le aşteptăm lucrările cu multă nerăbdare.

Redacţia revistei „CRAVATA ROŞIE"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii